

Lied voor de dienst NLB 218 : 1

Dank U voor deze nieuwe morgen,
dank U voor elke nieuwe dag.
Dank U dat ik met al mijn zorgen
bij U komen mag.

NLB 218 : 2

Dank U voor deze mooie aarde,
dank U voor sterren, maan en zon.
Dank U dat U ons wilt bewaren,
kracht en levensbron.

NLB 218 : 3

Dank U dat alle vogels zingen,
dank U voor elke boom in bloei.
Dank U voor zoveel goede dingen,
dank U dat ik groei.

NLB 218 : 4

Dank U voor steun in moeilijkheden,
altijd ziet U naar mensen om.
Dank U voor vrienden en voor vreemden
die ik tegenkom.

Deze liturgie kunt u downloaden via www.pgdamwald.nl

NLB 218 : 5

Dank U voor alle mooie klanken,
al wat ik zien en horen kan.
Dank U o God, ik wil U danken
dat ik danken kan.

Welkom

Aanvangslied NLB 903 : 1

Zou ik niet van harte zingen
Hem die zozeer mij verblijdt?
Want ik zie in alle dingen
niets dan zijn genegenheid.
Is de hartslag van het leven
niet de liefde van de Heer?
Liefde draagt hen meer en meer,
die in dienst van Hem zich geven.
Alle dingen hebben tijd,
maar Gods liefde eeuwigheid.

NLB 903 : 3

In het duister van de tijden
ben ik nooit alleen geweest,
want God gaf mij ten geleide
op mijn wegen woord en Geest.
Ja, de Heer doet mij geloven,
Hij ontstak in mij het licht
van het innerlijk gezicht,
dat zal dood noch duivel doven.
Alle dingen hebben tijd,

maar Gods liefde eeuwigheid.

Stil gebed, bemoediging en groet

NLB 195 : 1

Ere zij de Vader en de Zoon
en de heilige Geest,
als in den beginne,
nu en immer
en van eeuwigheid tot eeuwigheid.
Amen.

Gebed

NLB 86 : 1

Hoor mij, Heer, wil antwoord zenden,
zie mijn bittere ellende.
Hoed mijn leven, U gewijd,
stel uw knecht in veiligheid.
Heer mijn God, wees mij genadig,
want ik roep tot U gestadig.
Stel mij in het blijde licht,
want ik zoek uw aangezicht.

NLB 86 : 2

Ja tot U hef ik mijn leven,
Gij zijt mild om te vergeven,
rijk in goedertierenheid
voor een hart dat tot U schreit.
Heer, neem mijn gebed ter ore,
wil mijn luide smeken horen.

In het bitterste getij
roep ik en Gij antwoordt mij.

Gebod

Matteus 22:37-40 (NBV)

37 Hij antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. 38 Dat is het grootste en eerste gebod. 39 Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf. 40 Deze twee geboden zijn de grondslag van alles wat er in de Wet en de Profeten staat.'

Deuteronomium 6:4-9 (NBV)

4 Luister, Israël: de HEER, onze God, de HEER is de enige! 5 Heb daarom de HEER lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten. 6 Houd de geboden die ik u vandaag opleg steeds in gedachten. 7 Prent ze uw kinderen in en spreek er steeds over, thuis en onderweg, als u naar bed gaat en als u opstaat. 8 Draag ze als een teken om uw arm en als een band op uw voorhoofd. 9 Schrijf ze op de deurposten van uw huis en op de poorten van de stad.

Leviticus 19:17-18 (NBV)

17 Wees niet haatdragend. Als je iemand iets te verwijten hebt, roep hem dan ter verantwoording en laad niet omwille van een ander schuld op je 18 door je te wreken of wrok te blijven koesteren. Heb je naaste lief als jezelf. Ik ben de HEER.

NLB 86 : 4

Leer mij naar uw wil te handelen,
laat mij in uw waarheid wandelen.
Voeg geheel mijn hart tezaam
tot de vrees van uwe naam.
Heer mijn God, ik zal U loven,
heffen 't ganse hart naar boven.
Ja, uw naam en majesteit
loof ik tot in eeuwigheid.

NLB 86 : 5

Gij zijt groot en zeer verheven,
Gij doet wonderen aan ons leven.
Gij zijt God, ja Gij alleen,
goedertieren om ons heen.
Heer, Gij hebt mij aangenomen,
mij weer tot het licht doen komen
uit de diepten van de dood.
Ja, uw goedheid is zeer groot.

Gebod om heilige Geest

Schriftlezing: Genesis 25:19-34 (NBV)

19 Dit is de geschiedenis van Abrahams zoon Isaak en zijn nakomelingen. Isaak, de zoon die Abraham verwekt had, 20 was veertig jaar toen hij trouwde met Rebekka, die een dochter was van de Arameeër Betuël uit Paddan-Aram en een zuster van de Arameeër Laban. 21 Omdat Rebekka onvruchtbaar bleek, bad Isaak vurig voor haar tot de HEER, en de HEER verhoorde zijn gebed: Rebekka, zijn vrouw, werd zwanger. 22 De kinderen in haar lichaam botsten hard tegen elkaar. Als het zo moet gaan, dacht ze, waarom leef ik dan nog? En ze ging bij de HEER te rade. 23 De HEER zei tegen haar: 'Twee volken zijn er in je schoot, volken die uiteengaan nog voor je hebt gebaard. Het ene zal machtiger zijn dan het andere, de oudste zal de jongste dienen.' 24 Toen de dag van de bevalling was gekomen, bracht zij inderdaad een tweeling ter wereld. 25 Het kind dat het eerst te voorschijn kwam was rossig en helemaal behaard, alsof het een haren mantel aanhad; ze noemden het Esau. 26 Toen daarna zijn broer te voorschijn kwam, hield die Esau bij de hiel beet; hij

werd Jakob genoemd. Isaak was zestig jaar toen zij geboren werden. 27 Toen de jongens opgegroeid waren, werd Esau een uitstekend jager, iemand die altijd buiten was, terwijl Jakob een rustig man was, die het liefst bij de tenten bleef. 28 Isaak was zeer op Esau gesteld want hij at graag wildbraad, maar Rebekka hield meer van Jakob. 29 Eens was Jakob aan het koken toen Esau uitgeput thuiskwam van de jacht. 30 'Gauw, geef me wat van dat rode dat je daar kookt, ik ben doodmoe,' zei Esau tegen Jakob. (Daarom wordt hij ook wel Edom genoemd.) 31 'Pas als jij me je eerstgeboorterecht verkoopt,' antwoordde Jakob. 32 'Man, ik sterf van de honger,' zei Esau, 'wat moet ik met dat eerstgeboorterecht?' 33 'Zweer het me nu meteen,' zei Jakob. Dat deed Esau, en zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob. 34 Daarop gaf Jakob hem brood en linzensoep. Esau at, dronk en ging meteen weer weg; hij hechtte geen enkele waarde aan het eerstgeboorterecht.

NLB 991 : 1

Deze liturgie kunt u downloaden via www.pgdamwald.nl

De eersten zijn de laatsten,
wie nakomt gaat voorop,
zij moeten zich niet haasten,
die leven van de hoop.

NLB 991 : 2

God moge ons behoeden,
wij zien elkander aan,
de broeder kent de broeder
als een die voor moet gaan.

NLB 991 : 7

Veracht dan niet de kleinen
en die verloren zijn,
want God noemt hen de zijnen
die laatgeboren zijn.

NLB 991 : 8

De eersten zijn de laatsten,
wie nakomt gaat voorop!
Kies dan de goede plaatsen
en geef uw hart aan God.

Verkondiging

NLB 418 : 1

God, schenk ons de kracht
dicht bij U te blijven,
dan zal ons geen macht
uit elkander drijven.
Zijn wij in U een,

samen op uw wegen
dan wordt ons tot zegen
lachen en geweest.

NLB 418 : 2

Niemand kan alleen,
Heer, uw zegen dragen;
zegen drijft ons heen
naar wie vrede vragen.
Wat Gij schenkt wordt meer
naar gelang wij delen,
horen, helpen, helen,
vruchtbaar in de Heer.

NLB 418 : 3

Vrede, vrede laat
Gij in onze handen,
dat wij die als zaad
dragen door de landen,
zaaiend dag aan dag,
zaaiend in den brede,
totdat in uw vrede
ons hart rusten mag.

NLB 418 : 4

God, schenk ons de kracht
dicht bij U te blijven,
dan zal ons geen macht
uit elkander drijven.

Zijn wij in U een,
samen op uw wegen
dan wordt ons tot zegen
lachen en geweent.

Gedachtenismomenten:

Teake Kooistra.

ELB 413 : 1

Lichtstad met uw paarden poorten,
wond're stad zo hoog gebouwd,
nimmer heeft men op deze aarde,
ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen
in het nieuw Jeruzalem.

ELB 413 : 3

Schoon tehuis voor moede pelgrims,
komend uit de zandwoestijn,
waar zij rusten van hun werken
bij de springende fontein.

Refrein:

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
luist'ren naar zijn liefdesstem,
daar geen rouw meer en geen tranen
in het nieuw Jeruzalem.

Trijntje Wijma-Damstra

ELB 188 : 1 (2X)

'k Stel mijn vertrouwen op de Heer mijn
God.

Want in zijn hand ligt heel mijn levenslot.

Hem heb ik lief, zijn vrede woont in mij.

'k Zie naar Hem op en weet:

Hij is mij steeds nabij.

Dankgebed en voorbede.

ELB 357 : 1

Vreugde, vreugde, louter vreugde
is bij U van eeuwigheid.

Schepper, die 't heelal verheugde,
bron van eeuw'ge vreugde zijt.

Gij, die woont in licht en luister,
drijft de schaduwen uiteen.

Hij, die zoekend doolt in 't duister,
vindt het licht bij U alleen.

ELB 357 : 2

In de harmonie der sferen
klinkt een loflied U gewijd.

Sterren, eng'len, allen eren

U, de Heer der heerlijkheid.

Velden, wouden, beken, bergen,

stromen, zeeën, alles juicht,

vogels, bloemen en fonteinën,

't werk dat van uw vreugd getuigt.

ELB 357 : 4

Open nu ook onze ogen
voor het ware vreugdelicht,
opdat wij uw Naam verhogen,
juichend voor uw aangezicht.
Want in Christus komt Gij nader
hem, die onder zonde zucht.
Ieder wilt Gij zijn een Vader,
die in Jezus tot U vlucht.

ELB 357 : 5

Wil ons van uw vreugde geven,
hef ons op tot U omhoog,
Gever van onsterf'lijk leven,
die tot ons U nederboog.
Dan gaan wij hier zingend voorwaarts,
onbevreesd in smart en pijn.
Laat ons Heer, door uwe liefde
eeuwig in uw vreugde zijn.

Zegen

Amen, amen, amen!

Dat wij niet beschamen

Jezus Christus onze Heer,

amen, God, uw naam ter eer!